

ПОСЛЪДНЕТО ХОДЯНИЕ ВЪ СОФИІЖ.

КЪМЪ ЧИТАТЕЛИТЕ.

Послъднето ми ходение въ Софиіж даде поводъ на нѣкои мнителни, а може бы и гузыни хора, за своеобразны сѫждения и прѣдположения; то, безъ да съмъ искаль азъ, станѫ прѣдмѣтъ на тайни нѣкакви съобщения, явни размысления и газетни справии, но расправии партизацкы, изопачены и пристрастно изложены, които неволно мя прѣдизвикатъ да ся обадѣ самъ и да расправиша тѣзъ, коитоби ся интересували да знаѣтъ, какъ е рабѣтата въсѫщностъ.

Прѣмълчаль быхъ и тозъ пѫть да не казвамъ нищо, зада не бѣркамъ и развалиамъ хубавжъ работж на поченнѣйшитъ работници; по тѣзи, по своему, честни и ревностни дѣятели ся домогватъ съ извращение само на фактоветъ, както и на думытъ ми, да мя заподозрятъ въ нечистосовѣстность и недобромыслие прѣдъ народътъ; силятъ ся да мя прѣставятъ като противенъ ужъ на желаемото отъ всички съединене на Бѣлгаритъ въ едно цѣло и прибѣгватъ дори до подлость, съ клеветы и навѣты да компрометиратъ както сегашнжтъ тж и минжлжтъ ми дѣятелност по народнитъ ни работи. Да ся прѣмълчива прѣдъ тақвьзъ явни навѣты и зломислены нападения ще каже да ся допушта свободно распространението на лъжіжтъ въ ущербъ на правдјжъ и на истиннїжтъ. Тозъ пѫть поне азъ ся неосъщамъ расположенъ на подобно допущение. Ако съмъ ся отказалъ отъ всичко друго, не съмъ ся отрѣкълъ съвсѣмъ отъ да ревнувамъ незаплатненото си имѧ въ народътъ и доброто негово мнѣние — единичкжтъ ми печалж на този свѣтъ. Азъ самъ ще раскажиж подробно и обстоятелно за всичко що ся касае до това,